

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21Csp/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619200582
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5619200582.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš - sudca JUDr. Daniel Marcián v spore žalobkyne PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35792752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., IČO: 36857033, so sídlom Kubániho 16, Bratislava - Staré Mesto proti žalovanej L. S., nar. XX. X. XXXX, s trvalým pobytom H. L. XX, o zaplatenie 665,27 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrokom z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 665,27 eur od 5. 6. 2016 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500 eur, a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500 eur, len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 665,27 eur do zaplatenia, ako aj náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 72,04 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 23,21 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne zo sumy 23,21 eur a úrokom z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 23,21 eur, obidve sankcie z omeškania od 6. 6. 2016 do zaplatenia tak, že táto zmluvná pokuta a tento úrok z omeškania spolu neprevýšia sumu 1.350 eur, a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tejto zmluvnej pokuty a tohto úroku z omeškania dosiahne sumu 1.350 eur, len úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 23,21 eur do zaplatenia, ako aj spolu s náhradou nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 30,22 eur, to všetko v mesačných splátkach po 20 eur, splatných vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Vo zvyšnom rozsahu žalobu zamietá.

III. Žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97 %, pričom o konkrétnej výške tejto náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou na tunajší súd 25. 2. 2019 sa žalobkyňa domáhala rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť jej sumu 665,27 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrokom z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 665,27 eur od 5. 6. 2016 do zaplatenia, tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500 eur, a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500 eur, len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 665,27 eur do zaplatenia, ako aj náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 72,04 eur. Uvedený žalobný nárok odôvodnila nasledovnými skutkovými a právnymi tvrdeniami. Žalobkyňa a žalovaná uzatvorili 20. 11. 2014 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500090564, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovanej

úver vo výške 1.500 eur. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala splatiť (spolu so zmluvným úrokom) v 42 mesačných splátkach vo výške po 47,43 eur v dojednaných termínoch splatnosti. Na základe žiadosti žalovanej sa zmluvné strany dohodli na odklade splatnosti splátok č. 8, 9 a 10, a tieto splátky sa žalovaná zaviazala zaplatiť ako splátky v poradí č. 43, 44 a 45. Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním dojednaných splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovanej s úhradou splátky č. 15 o viac ako 3 mesiace (a to napriek predchádzajúcemu upozorneniu na možnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka), došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo žalovanej doručené 19. 5. 2016. V súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu sankcie straty výhody splátok 5. 6. 2016, kedy bola žalovaná povinná uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Nakoľko tak žalovaná nespravila, bola od nasledujúceho dňa v omeškaní s úhradou dlžnej sumy. Celková suma dlhu žalovanej voči žalobkyni predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatnené a predstavujú sumu 665,27 eur. Žalovaná k času spísania žaloby zaplatila len 1.326,79 eur. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním jednotlivých splátok a následne aj celej zosplatnenej sumy, žalobkyni vznikol nárok na zmluvnú pokutu podľa čl. VIII, bodu 8.1 zmluvy vo výške 0,04 % denne zo sumy 665,27 eur od 5. 6. 2016 do zaplataenia. Žalobkyňa si v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka uplatnila aj nárok na úroky z omeškania (popri nároku na zmluvnú pokutu) a to tak, aby výška zmluvnej pokuty a úroku z omeškania neprevyšovali priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenej podľa zákona č. 129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Žalobkyňa si preto uplatnila len časť zákonného úroku z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy nesplatennej časti istiny úveru a úrokov. Výška úrokovej sadzby úroku z omeškania predstavuje rozdiel medzi sumou súčtu maximálnych prípustných sankcií podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a sumou uplatňovaných zmluvných pokút. Vzhľadom na to si žalobkyňa uplatnila nárok na úrok z omeškania iba vo výške 0,4 % ročne zo sumy 665,27 eur od 5. 6. 2016 do zaplataenia, a pre prípad, pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta za omeškanie žalovanej so splácaním úveru spolu dosiahnu sumu poskytnutého úveru 1.500 eur, žalobkyňa od nasledujúceho dňa po dosiahnutí tejto sumy si uplatnila nárok len na 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 665,27 eur do zaplataenia. Žalobkyňa zaslala žalovanej viacero písomných upomienok spolu s pokusom o zmier, na ktoré žalovaná nereagovala. V nadväznosti na zaslanie pokusu o zmier pred začatím súdneho konania právny zástupcom žalobkyne si žalobkyňa uplatnila voči žalovanej aj nárok na náhradu nákladov spočívajúcich v odmene za právnu službu poskytnutú v súvislosti s týmto podaním. Výška tejto náhrady zodpovedá sume tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci určenej podľa príslušných predpisov o odmenách a náhradách advokátov vo výške 61,74 eur a paušálnej náhrady advokátovi vo výške jedného režijného paušálu v sume 10,30 eur.

2. Dňa 15. 4. 2019 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalovanej k žalobe (odpor proti platobnému rozkazu tunajšieho súdu z 26. 3. 2019), v ktorom žalovaná uviedla nasledovné skutkové a právne tvrdenia. V zmluve o revolvingovom úvere absentuje údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Uvedené ustanovenie vyžaduje presnú špecifikáciu, či je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú alebo na dobu určitú a v prípade, že je uzatvorená na dobu určitú, je potrebné uviesť presnú dobu trvania tejto zmluvy. Dotknuté ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) pritom rozlišuje pojem doba trvania zmluvy a pojem termín konečnej splatnosti úveru. Na základe uvedeného je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Ďalej žalovaná namietala, že jej dlh voči žalobkyni ako celok zanikol v dôsledku premičania podľa § 103, poslednej vety Občianskeho zákonníka v spojení s § 101 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých ustanovení začína plynúť premičacia lehota vo vzťahu k zosplatnenému dlhu odo dňa zročnosti tej nesplnenej splátky, pre nesplnenie ktorej veriteľ využil právo na zosplatnenie celého nezaplataeného dlhu podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Žalovaná sa však dostala prvý raz do omeškania so splácaním riadnych splátok 1. 9. 2015, a v období od 1. 9. 2015 do 16. 11. 2015 žalobkyňa neuhradila žiadnu splátku (ide splátky splatné 1. 9. 2015, 1. 10. 2015 a 1. 11. 2015.) Premičacia doba pre zvyšok zosplatneného dlhu tak začala plynúť podľa názoru žalovanej 1. 11. 2015 a uplynula 1. 11. 2018. Žalovaná ďalej namietala, že pre dojednanie výšky odplaty (úrokov) v rozpore s dobrými mravmi je neplatná zmluva o revolvingovom úvere ako celok. Rovnako poukázala na to, že už samotné dojednanie o revolvingu je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá robí neplatnou celú túto zmluvu. Ďalší dôvod neplatnosti zmluvy ako celku videla v tom, že zmluva ako celok bola vopred pripravená na predtlačenom formulári, teda nebola individuálne dojednaná. Dôvodom pre vyhlásenie neplatnosti zmluvy za neplatnú ako celok bola podľa žalovanej nakoniec tiež neurčitost'

a nezrozumiteľnosť jej jednotlivých ustanovení. Pokiaľ ide o ďalšie námietky žalovanej spochybňujúce žalobou uplatnený nárok, súd rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania ich neuvádza, nakoľko pre rozhodnutie tejto veci to nepovažoval za potrebné.

3. Dňa 13. 5. 2019 doručila žalobkyňa na tunajší súd repliku, v ktorej uviedla, že doba trvania zmluvy a termín splatnosti úveru sú riadne uvedené v zmluve, čím je naplnená zákonná požiadavka. Pokiaľ ide osobitne o požiadavku uvedenia doby trvania zmluvy, tak touto sa žalobkyňa v replike už nijako bližšie viac nezaoberala, ale sústredila sa len na problematiku uvedenia termínu konečnej splatnosti. K námietke premlčania žalobkyňa uviedla, že 3 ročná premlčacia doba začala podľa § 101 Občianskeho zákonníka plynúť od dňa, keď sa mohlo právo vykonať po prvý raz. Keďže až po zosplatnení, k čomu došlo 5. 6. 2016, mala žalobkyňa prvý raz možnosť uplatniť na súde nárok, nemohla začať plynúť premlčacia doba pred dňom zosplatnenia vo vzťahu k celej zosplatnenej pohľadávke. Od okamihu zosplatnenia mohla žalobkyňa žiadať žalovanú o zaplatenie len jednotlivých splátok úveru. K námietke žalovanej, že neplatnosť dojednania o odplate (pre rozpor s dobrými mravmi) odôvodňuje zneplatnenie celej zmluvy sa žalobkyňa nevyjadrila. Vyjadrovala sa len k otázke primeranosti výšky týchto úrokov (odplaty), ktorej neprimeranosť popierala. Žalobkyňa sa vôbec nevyjadrila k námietke žalovanej, že samotné dojednanie o revolvingu predstavuje neprijateľnú podmienku. A nevyjadrila sa ani k námietke žalovanej vyvodzujúcej neplatnosť zmluvy ako celku zo skutočnosti, že zmluva bola ako celok vopred pripravená na predtlačenom formulári, a rovnako ani k námietke, že pre neurčitosť, resp. nezrozumiteľnosť jej niektorých ustanovení je zmluva ako celok neplatná. Zvyšná argumentácia žalobkyne nebola pre účely rozhodnutia tejto veci relevantná, a preto ju súd v odôvodnení tohto rozsudku z dôvodu rešpektovania zásady hospodárnosti konania ani neuvádza.

4. Dňa 20. 6. 2019 bola na tunajší súd doručená duplika, v ktorej žalovaná len zopakovala niektoré zo svojich predchádzajúcich skutkových a právnych vyjadrení a doplnila aj určité nové skutkové a právne vyjadrenia, ktoré však pre ich irelevantnosť k dôvodom rozhodnutia, súd z hospodárnosti nebude opakovať.

5. Na pojednávaní konanom 22. 8. 2019 žalovaná len zopakovala niektoré skutkové a právne tvrdenia z vyjadrenia k žalobe a z dupliky, a pre prípad, že ju súd zaviazže na úhradu dlžnej sumy požiadala o povolenie mesačných splátok vo výške po 20 eur, čo odôvodnila tým, že má okrem žalovaného záväzku ešte aj záväzky voči iným veriteľom, ktoré spláca vo výške 150 eur mesačne, pričom súčasne je poberateľom starobného dôchodku vo výške 313,90 eur spolu s vdovským dôchodkom vo výške 140,50 eur. Ak by ju súd zaviazal na úhradu dlžnej sumy jednorazovo, rozhodnutie súdu by bolo pre ňu likvidačné. Zástupca žalobkyne sa pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' však písomne ospravedlnil.

6. Súd na tomto pojednávaní na zistenie skutkového stavu vykonal všetky listinné dôkazy navrhnuté a pripojené do spisu, pričom dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

7. Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500090564 uzatvorenej medzi žalobkyňou ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom 20. 11. 2014 (v spojení s oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500090564 z 20. 11. 2014) súd zistil, že žalobkyňa sa zaviazala poskytnúť žalovanej úver vo výške 1.500 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť žalobkyňi (spolu s dojednanými zmluvnými úrokmi vo výške 18,08 % ročne) v 42 mesačných splátkach po 47,43 eur (istina - 35,71 eur a zmluvné úroky - 11,72 eur.) Zo zmluvy tiež vyplynulo, že žalovaná sa zaviazala zaplatiť žalobkyňi poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu vo výške 150 eur. Z bodu 8.1 zmluvy mal zase súd za preukázané, že žalovaná sa zaviazala v prípade omeškania s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti zaplatiť žalobkyňi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania (14,60 % ročne), a v prípade, ak sa stanú okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka zo zmluvy zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % zo zosplatnenej dlžnej sumy za každý deň omeškania (14,60 % ročne.)

8. Z výpisu z klientskeho účtu žalovanej za obdobie od 20. 11. 2014 do 4. 2. 2019 (na č.l. 10 spisu) mal súd za preukázané, že žalobkyňa poskytla žalovanej peňažnú sumu 1.350 eur (uvedené vyplýva aj z listinného dôkazu na č.l. 3 spisu = z potvrdenia o výške odoslanej platby v elektronickej podobe na účet žalovanej z 20. 11. 2014), teda že žalobkyňa si započítala sumu poplatku za poskytnutie revolvingového úveru vo výške 150 eur, a neposkytla žalovanej sumu, na ktorú sa zaviazala v zmluve (1.500 eur), ale iba sumu 1.350 eur.

9. Za nesporné skutkové tvrdenie žalobkyne (pre jeho nepopretie žalovanou ako spotrebiteľkou podľa § 151 ods. 1 CSP v spojení s § 290 až 300 Civilného sporového poriadku) mal súd skutkové tvrdenie zo žaloby, že žalovaná do dňa spísania žaloby zaplatila na splátkach sumu 1.326,79 eur.

10. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné vysvetliť, že spotrebiteľ ako strana sporu síce nemá povinnosť tvrdenia vo vzťahu k existencii neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách (tie totiž musí súd podľa úniijného práva, ktoré má prednosť pred slovenským právnym poriadkom, v spotrebiteľskej zmluve skúmať vždy ex offio - aj bez návrhu spotrebiteľa), avšak spotrebiteľa (rovnako ako každého iného žalovaného) zaťažuje bremeno tvrdenia, resp. povinnosť účinného popretia skutkových tvrdení protistrany, vo vzťahu ku ostatným skutkovým okolnostiam (než je existencia neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách), ktorého neunesenie (bremena tvrdenia), resp. ktorej nesplnenie (povinnosti účinne poprieť skutkové tvrdenia protistrany) má pre žalovaného ako spotrebiteľa za následok prehru sporu pre neunesenie bremena tvrdenia, resp. pre následky vyplývajúce z ust. § 151 ods. 1 CSP, t.j. pre fikciu nespornosti takto nepopretých skutkových tvrdení žalobcu. Ust. § 290 až 300 CSP (osobitná úprava spotrebiteľských sporov) totiž nevyklučuje aplikáciu ustanovení § 151 ods. 1 a ods. 2 v spotrebiteľských sporoch, a preto podľa § 300 CSP je možné ust. § 151 ods. 1 a ods. 2 CSP aplikovať aj v spotrebiteľských sporoch (voči spotrebiteľovi.) Súd síce podľa § 295 CSP môže vykonávať aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol (ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie veci), avšak toto ustanovenie sa týka výlučne dokazovania, teda takej situácie, ak by si žalovaný (spotrebiteľ) najprv aspoň splnil povinnosť tvrdenia, resp. aspoň poprel skutkové tvrdenia protistrany (a iba neoznačil, či nepredložil dôkazy na preukázanie týchto svojich skutkových tvrdení, resp. popierajúcich skutkových tvrdení), čo však nebol tento prípad, pretože žalovaný tu ani neuviedol (v danom smere - ohľadne okolnosti zaplattenia sumy 1.326,79 eur) žiadne skutkové tvrdenia, resp. nepoprel skutkové tvrdenie žalobkyne. Takýto výklad ustanovení § 290 až 300 CSP v spojení s § 151 pritom nie je v rozpore s úniijným právom.

11. Avšak nakoniec aj výpisu z klientskeho účtu žalovanej za obdobie od 20. 11. 2014 do 4. 2. 2019 (na č.l. 10 spisu) vyplýva, že žalovaná zaplatila v prospech žalobkyne celkovo (na úhradu záväzkov zo zmluvy) sumu 1.326,79 eur.

12. Z oznámenia o zosplatnení z 15. 5. 2016 (na č.l. 5 spisu) v spojení s nesporným (pre nepopretie žalovanou) skutkovým tvrdením žalobkyne, že toto oznámenie bolo podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalovanej doručené 19. 5. 2016 vplynulo, že 19. 5. 2016 žalobkyňa upozornila žalovanú na to, že (k dátumu spísania tohto oznámenia - 15. 5. 2016) je v omeškaní s úhradou splátok č. 15, 16 a 17, pričom aktuálne omeškanie na najstaršej z týchto splátok je 75 dní s tým, že po uplynutí 15 dní od doručenia tohto oznámenia a súčasne po uplynutí viac ako 3 mesiacov od splatnosti uvedenej splátky (č. 15), dôjde k zosplatneniu všetkých jej záväzkov z tejto zmluvy.

13. Z pokusu žalobkyne o zmier (pred začatím súdneho konania) z 9. 6. 2016 súd zistil, že právny zástupca žalobkyne pre žalobkyňu a v jej mene vyhotovil list adresovaný žalovanej (v rozsahu 1 strany formátu A4), ktorý obsahoval návrh pre žalovanú na uzatvorenie zmieru s cieľom predísť súdному konaniu, a to v súvislosti s pohľadávkou vyplývajúcou zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500090564.

14. Takto zistený skutkový stav (na základe vykonaného dokazovania a nesporných skutkových tvrdení) súd následne podrobil svojmu právnemu posúdeniu, pričom aplikoval nasledovné hmotnoprávne ustanovenia.

15. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. - o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere z 20. 11. 2014, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

18. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>.

21. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere z 20. 11. 2014, ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

26. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. - Obchodného zákonníka (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere z 20. 11. 2014, ďalej len „OBZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

28. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20150101.html>> najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa § 517 ods. 1, prvej vety OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

31. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere z 20. 11. 2014, ďalej len „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba L. B. T. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Podľa § 3a ods. 1 nariadenia ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru.

34. Podľa § 3a ods. 2 nariadenia za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov.

35. Podľa § 3a ods. 3 nariadenia ak sankcie podľa odseku 1 dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa tohto nariadenia vlády.

36. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/20150101>> pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

37. Zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi žalobkyňou a žalovanou 20. 11. 2014 napĺňa charakteristiku úverovej zmluvy podľa § 497 a nasl. OBZ, pretože sa ňou žalobkyňa ako veriteľ zaviazala poskytnúť žalovanej do určitej výšky peňažné prostriedky, a žalovaná ako dlžník sa zaviazala tieto peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť žalobkyni aj úroky. Táto zmluva však napĺňa aj charakteristiku zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v danom prípade išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy veriteľom podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch (žalobkyňou) ako právnickou osobou, ktorá ponúka, resp. poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti spotrebiteľovi podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch (žalovanej) ako fyzickej osobe, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania. Táto zmluva je ďalej aj spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 OZ, pretože bola uzatvorená medzi žalobkyňou ako dodávateľom podľa § 52 ods. 3 OZ, teda osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a žalovanou ako spotrebiteľom podľa § 52 ods. 4 OZ, teda fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

38. Zmluva o revolvingovom úvere z 20. 11. 2014 neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy vyžadovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že tento spotrebiteľský úver je treba od počiatku (od uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere) považovať za bezúročný a bez poplatkov. Dobu trvania zmluvy totiž nemožno automaticky stotožňovať s termínom konečnej splatnosti úveru, inak by tieto dva termíny ani zákonodarca v ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch takto kumulatívne neuvádzal a nerozlišoval (viď v tomto smere napríklad aj rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 8. 1. 2018, sp.zn.: 23Co/130/2017, ktoré sa rovnako týkalo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej v roku 2014.) Pokiaľ zákonodarca vyslovene požaduje v § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch uvedenie údajov o konečnej splatnosti úveru ako aj údajov o dobe trvania zmluvy (navyše pod hrozbou následku bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru) nestačí iba uvedenie termínu

konečnej splatnosti úveru. Navyše, termín konečnej splatnosti úveru nemusí byť vždy totožný s dobou trvania zmluvy.

39. Keďže sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov od počiatku (od uzatvorenia zmluvy), nemala tak žalobkyňa nárok na (žiadne) zmluvné úroky a poplatky, a teda ani na poplatok za spracovanie úveru vo výške 150 eur. Preto si ani žalobkyňa nemohla pri poskytnutí úveru jednostranne započítať sumu 150 eur (odpočítať od sumy 1.500 eur), ale mala žalovanej poskytnúť sumu (úveru) vo výške 1.500 eur. Keďže však žalobkyňa reálne poskytla žalovanej (iba) sumu 1.350 eur, má tak len nárok na vrátenie sumy 23,21 eur (ako rozdielu medzi reálne poskytnutou sumou istiny úveru vo výške 1.350 eur a žalovanou celkovo zaplatenou sumou na úhradu záväzkov zo zmluvy vo výške 1.326,79 eur.) Nie je pritom rozhodujúce na aký účel prípadne žalovaná určila svoje platby použiť, resp. na aký účel žalobkyňa tieto platby započítala. Vzhľadom na uvedené súd podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch zamietol žalobu v časti uplatnených zmluvných úrokov a poplatkov, a priznal žalobkyni nárok iba na sumu reálne poskytnutej a nevrátenej istiny úveru vo výške 23,21 eur.

40. Pokiaľ ide o dobu, za ktorú súd priznal žalobkyni nárok na sankcie z omeškania (úroky z omeškania a zmluvnú pokutu), tak keďže (v súlade s obsahom oznámenia o zosplatnení z 15. 5. 2016) začala od prevzatia tohto oznámenia žalovanou (19. 5. 2016) plynúť 15 dňová lehota rozhodná pre termín mimoriadnej splatnosti (ktorá uplynula 4. 6. 2016), a keďže súčasne 4. 6. 2016 od splatnosti najstaršej nezaplatennej splátky č. 15 (splatnej 1. 3. 2016) súčasne uplynuli viac ako 3 mesiace, bolo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ku 5. 6. 2016 v súlade s § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ. Preto od nasledujúceho dňa (6. 6. 2016), začalo podľa § 517 ods. 1 OZ omeškanie žalovanej s úhradou zosplatnenej sumy, a preto od 6. 6. 2016 mala žalobkyňa podľa § 517 ods. 2 OZ nárok na úroky z omeškania a podľa § 544 OZ nárok na zmluvnú pokutu písomne dojednanú v bode 8.1 zmluvy o revolvingovom úvere.

41. Pokiaľ ide o výšku (percentuálne sadzby) úrokov z omeškania a zmluvnej pokuty, tak vychádzajúc z maximálnych limitov pre sankcie za omeškanie spotrebiteľa so zaplatením peňažných prostriedkov uvedených v § 3a ods. 1 a ods. 3 nariadenia, s ktorými neboli žalobkyňou uplatnené sankcie z omeškania (zmluvná pokuta vo výške 0,04 % denne, t.j. 14,60 % ročne spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,4 % ročne do času kým dosiahnu výšku poskytnutého úveru - 1.350 eur, a následne odo dňa, kedy presiahnu výšku takúto poskytnutého úveru, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne), v súlade, priznal súd žalobkyni podľa týchto právnych ustanovení nárok na úroky z omeškania a zmluvné pokuty v uvedených sadzbách. Nárok na zmluvnú pokutu podľa § 544 OZ v sadzbe 0,04 % denne vyplýval z písomného dojednanie v zmluve o revolvingovom úvere (bod 8.1.) a nárok na úroky z omeškania vyplýval priamo zo zákona (§ 517 ods. 2 OZ, a § 3a nariadenia v spojení s § 3 nariadenia.)

42. Pokiaľ ide o sumu, z ktorej súd priznal žalobkyni nárok na zmluvnú pokutu (23,21 eur), tak ide iba o priznanú dlžnú sumu istiny úveru. Podľa zmluvného dojednanie (v bode 8.1.) v spojení s § 544 OZ bola totiž žalovaná povinná zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % z dlžnej zosplatnenej sumy za každý deň omeškania, pričom dlžnú zosplatnenú sumu tu predstavuje iba priznaná dlžná istina úveru, a teda nie suma uplatnená žalobkyňou vo výške 665,27 eur. Pokiaľ ide o sumu, z ktorej súd priznal žalobkyni nárok na úroky z omeškania, či už v sadzbe 0,4 % ročne pre obdobie, kým suma zmluvnej pokuty a úroku z omeškania nedosiahne sumu poskytnutého úveru, resp. vo výške 5 % ročne pre obdobie po tom ako suma zmluvnej pokuty a úroku z omeškania dosiahne sumu poskytnutého úveru, tak tieto úroky z omeškania boli žalobkyni priznané takisto zo sumy zosplatnenej priznanej dlžnej istiny úveru vo výške 23,21 eur, a nie zo sumy 665,27 eur. Preto súd podľa § 517 ods. 2 OZ, resp. § 544 OZ pre zvyšok uplatneného nároku na úroky z omeškania, resp. zmluvnú pokutu žalobu zamietol.

43. Pokiaľ ide o náhradu nákladov spojených s vykonaním úkonu žalobkyne pred začatím konania - pokusom o zmier z 9. 6. 2016 pozostávajúcich z tarifnej odmeny advokáta za jeden úkon právnej pomoci určenej podľa príslušných predpisov o odmenách a náhradách advokátov vo výške 61,74 eur a paušálnej náhrady advokátovi vo výške jedného rezižného paušálu v sume 10,30 eur, tak súd v zásade (čo do právneho základu) považoval tieto náklady za účelne vynaložené a súvisiace s uplatnením pohľadávky, preto aj (čo do právneho základu) za oprávnené, a preto podľa § 121 ods. 3 OZ ich náhradu žalobkyni aj priznal (viď v tomto smere napríklad aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp.zn.: 2Co/472/2013 z 23. 10. 2014), avšak nepriznal ich v žalobkyňou uplatnenej výške, ale len (spolu) vo výške 30,22 eur, a teda vo zvyšku žalobu zamietol, pretože podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších

predpisov, vychádzajúc z tarifnej hodnoty súdom priznanej sumy 23,21 eur (a nie žalobkyňou nedôvodne uplatňovanej sumy 665,27 eur) predstavuje tarifná odmena za jeden úkon právnej pomoci v civilnom konaní sumu 19,92 eur (16,60 eur + 20 % DPH) a paušálna náhrada advokátovi vo výške jedného režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov sumu 10,30 eur (ako jedna stotina výpočtového základu v roku 2016 + 20% DPH.)

44. Pokiaľ ide o výrok o náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a ods. 2 CSP. Porovnaním v žalobnom petite uplatnenej sumy vo výške 665,24 eur s príslušenstvom a súdom priznanej sumy vo výške 23,21 eur s príslušenstvom súd dospel k záveru, že žalobkyňa bola v konaní úspešná v rozsahu 1,5 % (23,21 eur : 665,24 eur), a tým bol teda žalovaná úspešná v rozsahu 98,5 %. Po odpočítaní úspechu žalobkyne od úspechu žalovanej, súd podľa § 255 ods. 2 CSP náhradu trov konania medzi strany sporu pomerne rozdelil, a úspešnejšej žalovanej tak podľa § 262 ods. 2 CSP priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97 % (98,5 % - 1,5 %) s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o konkrétnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.